

Svend Andersen (S):

Det foreliggende forslag er jo en del af det forlig, der blev indgået mellem fire partier for kort tid siden, og vi anser det, at man vil begrænse energiforbruget i bygninger, som noget meget væsentligt. Vi bruger op mod halvdelen af det samlede energiforbrug til opvarmning, og med de stigende energipriser vil den udgift efterhånden veje tungere og tungere på vores betalingsbalance. Det foreliggende lovforslag anser vi for et godt middel til at løse denne del af vores valutaproblemer.

Men forslaget indeholder også flere elementer: foruden at være energibesparende og dermed altså valutabesparende har det samtidig en væsentlig beskæftigelseseffekt. Vi ved af erfaring fra tidligere, at disse isoleringsarbejder i den periode, hvor forslaget skal virke, vil kunne give beskæftigelse til ca. 28.000 bygningshåndværkere. Samtidig ved vi, at boliger, der er opført efter det nye bygningsreglement, altså med de forhøjede isoleringskrav, har et energiforbrug, der ligger på ca. halvdelen af, hvad der bruges i boliger, der er opført på et tidligere tidspunkt.

Men forslaget går også videre end det, man hidtil har kendt: ud over at det altså er energibesparende og der gives tilskud til arbejde, sikres der også ved lovforslaget, at der er mulighed for at yde lån til arbejdets udførelse i det omfang, det er nødvendigt.

Endelig mener jeg, at bestemmelsen om, at offentlige bygninger inden for en bestemt årrække skal opfylde bestemte isoleringskrav, er en god ting. I forslaget står der, at dette så vidt muligt skal ske inden udgangen af 1987. Det er nok muligt, at der på nuværende tidspunkt ikke kan kræves mere i den retning, men på længere sigt bør det være sådan, at alle bygninger – og her tænker jeg især på boliger – inden for en bestemt tidsperiode skal opfylde visse isoleringskrav. Jeg anser bestemmelsen om, at en bygning ved salg skal være ledsaget af en energiattest, som et skridt i den rigtige retning.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget.

Brixtofte (V):

Målsætningen med denne lovgivning, som man jo kan læse ud af forliget er forligsstof, kan venstre naturligtvis tilslutte sig. Venstre er

interessert i, at man ad frivillighedens vej opnår besparelser på vores varmeforbrug for dermed at begrænse vores valutaudgifter.

Om dette lovforslag må man sige, at det endnu en gang er et udslag af, at regeringen ikke kan planlægge sine ting ordentligt, at vi nu her, nogle få dage inden folketinget slutter sit arbejde, får forelagt et så omfattende lovforslag, som man tilsyneladende også ønsker at få igennem inden sommerferien.

Jeg må indledningsvis protestere mod, at regeringen og forligspartierne kommer med et så omfattende forslag med et så kort varsel over for folketinget, således at vi kan risikere, at grundlovskravet om tre behandlinger – og underforstået tre grundige behandlinger – ikke respekteres af regeringen og forligspartierne.

Det er jo et forslag, som har noget at gøre med 7–8 mia kr. i investeringer, som har noget at gøre med 3–3½ mia kr. i offentlige udgifter, og som har noget at gøre med, at man vil lave et indgreb over for alle boligejere fra den 1. januar 1985 i form af det tvungne varmesyn.

På den baggrund og i forhold til, hvor stort et indgreb det er for den enkelte, og hvilken betydning det har for samfundsøkonomien og den offentlige økonomi, er det ganske enkelt for dårligt, at vi skal behandle dette forslag på nogle ganske få dage. Der var behov for en måneders lang udvalgsbehandling, således at man kunne gå ind i tingene og være sikker på, at det, man gennemførte, var fornuftigt. Regeringen burde lære af sine erfaringer fra andre områder, hvor der er gennemført hastværksarbejde, og allerede på den baggrund nu erklære, at regeringen ikke ønsker, at dette forslag gennemføres på denne side af sommerferien.

Hvis regeringen af hensyn til disse tilskudsordninger måske synes, at noget af det kunne sættes i gang nu, kunne man jo tage dele af forslaget ud og lade andre dele ligge til efteråret, således at det bliver grundigt belyst. Det gælder ikke mindst den ordning, der skal træde i kraft den 1. januar 1985; man kunne sagtens allerede nu erklære, at man ikke ville vedtage den ordning nu, men ville tage den ud af lovforslaget, således at man kunne beskæftige sig med det tvungne varmesyn senere.

Der kan rejses utrolig mange spørgsmål om et sådant forslag, og jeg kan på venstres